

ویران کننده‌ها

گزارش تاریخی فاطمه لطفی

از مهم‌ترین فجایع رخ داده در بنادر دنیا

قدم‌های لرزان در مسیر طولانی

تجربه تنظیم‌گری رمزارزها در سایر کشورها
چه درس‌هایی برای ایران دارد؟

نان و ملیت

یادداشتی از علی ورامینی

درباره پیشنهاد برداشتن یارانه اتباع افغانستانی

چاقوی نامریی در چمدان مهاجرت

روایت‌هایی از قتل خانگی زنان ایرانی مهاجر در خارج از کشور

مصاحبه
بین‌الملل
۹۵۶

رئیس‌جمهور آمریکا در گفت‌وگوی تفصیلی با مجله آتلانتیک از ابر پروژه خود سخن گفت

ترامپ در سودای رهبری جهان

عکس: Doug Mills/The New York Times

روایت
هم میهن

تفاوت میراث اسد ها و علی اف‌ها

سفرنامه مهرداد خدیر معاون سردبیر
در همراهی رئیس‌جمهور
از جمهوری آذربایجان

همراهی با رئیس‌جمهور یزشکیان در سفر به جمهوری آذربایجان با مأموریت روایت آن فرصتی بود که با تمام کوتاهی و فشرده‌گی و بازگشت زودتر از برنامه به دیدار آن سرزمین می‌ارزید. بهترین تعبیر همان بود که رئیس‌جمهوری به دفعات به کار برد: «دیدار با قوم و خویش». به راستی که چنین است و اگر آذری یا ترک‌زبان باشید حس قربت، مضاعف می‌شود و اگر هم نه باز این احساس چیره است و نه خود را بیگانه می‌پنداری نه آنان را. هوایمایی که در اوج با سرعت نزدیک به هزار کیلومتر در ساعت آسمان را در می‌نوردید به جنوب دریای خزر که رسید از فراز آن به مسیر خود ادامه داد تا به غرب خزر رسید؛ باکو و در کاخ کاژولبا معماری و محوطه باشکوه او که در ساحل خزر لمبیده خستگی را به لذت تماشا بدل می‌ساخت. نگاه ایرانیان به آذربایجان کنونی که روزگاری آذربایجان شوروی بوده و قبل‌تر البته پاره تن میهن، طبعاً نوستالژیک است؛ چندان که هنوز هم برخی اصرار دارند به جای باکو بگویند «بادکویه». اما همه اینها ذهنیاتی است که در مقابل آنچه در باکو امروز می‌بینیم تنها شاید به کار تاریخ بیاید و به تعبیر فلاسفه امری است ساینزکتیو نه ابجکتیو (عینی/ واقعی). چرا که آنچه در باکو امروز به چشم می‌آید توسعه سریع و رشد اقتصادی و تغییر سیمای شهر است و مدرن‌شدنی که به خاطر حفظ زبان و فرهنگ آذری توی ذوق نمی‌زند یا اما احساس بیگانگی نمی‌کنیم و به زیبایی پهلومی‌زند. اگر قرار بود فرهنگ و هویت خود را از دست دهند طی ۷۰ سال حکومت کمونیستی در اتحاد جماهیر شوروی سابق این اتفاق رخ داده بود و همین که فرهنگ و زبان و ادبیات را حفظ کرده و به مفاخر خود می‌بالند نشان می‌دهند توسعه اقتصادی به بهای قربانی کردن فرهنگ نبوده است. ←

گزارش
سیاست
۳۰۵

اقتدار از دست رفته

بررسی علل تقلیل قدرت مسئولان
برای پیشبرد برنامه‌ها و اجرای تصمیمات
در گفت‌وگو با کیومرث اشتریان و صادق زیباکلام
و یادداشتی از سید فرید موسوی

سرمقاله

ریشه ناکارآمدی اداری

چرا در ایران کمتر مسئله‌ای را می‌توان یافت که بر اساس ضوابط و تناسب میان اختیارات با مسئولیت حل شود و نیازی به دخالت بالاترها نباشد؟ چرا اغلب امور بر مدار افراد و دخالت‌های آنان می‌چرخد و جایگاه عملی هر فرد بالاتر از ضوابط و اختیارات مصوب قانونی است؟ واقعیت این است که یک نوع بلیشوی مسئولیتی و مدیریتی را شاهدیم. گویی برخی حق پرسشگری و استیضاح را از کسان دیگری دارند که آنان واجد اختیارات کافی نیستند. بهتر است که از استیضاح آغاز کنیم. یکی از اختیارات مهم مجلس، دادن رای اعتماد به وزیر است. این اختیار از طریق سلب اعتماد از وزرا با استفاده از حق استیضاح همچنان استمرار دارد. ولی این روی کاغذ است. در حالی که نمایندگان با رفتارهای مداخله جویانه و زیاد خود مسئولیت دارند. نمایندگان از دو طریق قانونی و غیرقانونی در مسئولیت وزرا شریک هستند.

اول، از طریق قانونگذاری و تصویب بودجه: مجلسی که قانون مناسب می‌نویسد و بودجه معقول و منطقی را تصویب می‌کند، در واقع زمینه را برای عملکرد هر چه بهتر کارگزاران دولتی فراهم می‌کند. عکس این هم صادق است. برای مثال اگر توجه کنیم با وجود شکست قطعی سیاست فرزندآوری و با وجود هزینه‌های سرسام‌آور قانون مربوطه، هیچکدام از نمایندگان مجلس مسئولان را در این زمینه به پرسش نمی‌کشند؛ چون همه می‌دانند که مقصر خودشان هستند و پرسش‌شوندگان احتمالی حتماً به این مسئله اشاره خواهند کرد. ←

استیضاح راه

انفجار بندر فرزانة صادق مالواجرد را حذف می‌کند؟

گزارش
پارلمان
۲۰۳

مصطفی پوردهقان

نماینده اردکان و عضو کمیسیون
صنایع و معادن مجلس

سیدعلی حسینی

رئیس پیشین کمیسیون حمل و نقل
و لجستیک اتاق ایران

خانم صادق با برنامه‌ریزی پیش می‌رود و اقدامات خوبی در همین دوره کوتاه داشته است. تعامل خوبی هم با نمایندگان برقرار کرده است. اما حتماً نقاط ضعفی هم دارد. اتفاقات در حوزه‌هایی مانند بنادر سال‌های سال در کشور می‌افتد و البته موضوعات حاشیه‌ای هم دارد که در اتفاقات اخیر درباره این حواشی به قطعیت نرسیدیم. البته در بعضی از انتصابات ایشان تزلزل مدیریتی دیده می‌شود و طول مدیریت برخی حتی به چند ماه نرسیده است.

در حوزه حمل و نقل واقعاً با مشکلات بغرنجی روبه‌رو هستیم که طی سال‌ها به وجود آمده است. ما در حوزه حمل و نقل نیاز به سرمایه‌گذاری گسترده داریم. در حوزه زمینی، دریایی، هوایی و ریلی نیازمند کار روی نوسازی و هوشمندسازی ناوگان هستیم. بدون سرمایه‌گذاری در این حوزه و فراهم کردن شرایط برای حل مشکلات، هر فرد دیگری در این سمت قرار بگیرد، همین مشکلات وجود دارد.